

SFÂNȚA CUVIOASA PARASCHEVA

În fiecare an, la 14 octombrie, Biserica Ortodoxă face prăznuirea Sfintei Cuvioase Parascheva, care a strălucit în lume cu viața ei sfântă și cu faptele ei bune. La noi, în Moldova, este cinstită în mod deosebit întrucât de 350 de ani moaștele ei se află la Iași.

Sfânta Parascheva s-a născut în pământul Traciei, orașul Epivat, în apropiere de Constantinopol, din părinți binecredincioși, care umblau neabătut în poruncile lui Dumnezeu. Părinții au dat celor doi copii ai lor o educație cu totul aleasă, deprinzându-i cu dragostea de Dumnezeu și de oameni.

Se spune că pe când avea zece ani a auzit citindu-se într-o biserică vorbele Mântuitorului: *Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie!* Aceste cuvinte au impresionat-o atât de mult încât a împărțit toate hainele pe care le avea și s-a hotărât să lupte din răspuțeri ca să-I urmeze lui Hristos.

După trecerea câtorva ani, și-a părăsit părinții și s-a retras în pustie. Dar, mai întâi, s-a oprit la Constantinopol, unde a ascultat cuvinte de învățătură de la călugări și maici cu aleasă viață duhovnicească. Urmând sfaturile lor, Sfânta Parascheva a rămas la Mănăstirea Maicii Domnului din Heraclea timp de cinci ani. Apoi a plecat spre Țara Sfântă, dorind să-și petreacă restul vieții în locurile pe care le străbătuse Mântuitorul Iisus Hristos împreună cu Sfinții Apostoli. După ce a văzut Ierusalimul, s-a retras într-o mănăstire de maici din pustiul Iordanului.

Într-o noapte, pe când avea 25 de ani, un înger i-a spus în vis să se întoarcă în locurile părintești. Astfel, s-a întors la

Epivat, unde văzuse lumina zilei, fără să spună nimănui cine este și de unde vine. Împăcată cu sine, cu oamenii și cu Dumnezeu, în scurt timp și-a dat sufletul, fiind îngropată ca o străină, pentru că nimeni nu știa cine era.

Mai târziu, vrând Dumnezeu să preaslăvească pe Cuvioasa Parascheva, i-a descoperit sfintele ei moaște într-un chip minunat. Valurile au aruncat pe țarmul mării trupul unui marinar mort. Un sihastru care trăia acolo a rugat niște creștini să îl îngroape după rânduiala creștină. Săpând groapa, au găsit trupul plin de bună mireasmă al Cuvioasei și, fiind oameni nepri-cepuți, au pus alături trupul marinarului.

Numai că, în acea noapte, unul dintre creștini a visat că era muștrat de Cuvioasa Parascheva că a lăsat trupul ei în aceeași groapă cu cel al marinarului. Același vis l-a avut și o altă femeie. Auzind de visul celor doi, credincioșii au înțeles că este un semn dumnezeiesc, drept pentru care au luat trupul Sfintei și l-au așezat în Biserica Sfinții Apostoli din Epivat. Minunile nu

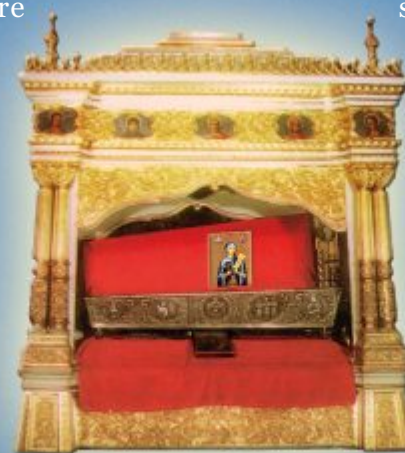
au încetat să apară: de îndată oamenii suferinzi care se rugau lângă sfintele moaște se vindecau în mod miraculos. Atunci Patriarhia din Constantinopol a trecut-o pe Cuvioasa Parascheva în rândul sfinților.

Evenimentele politice care au urmat au făcut ca moaștele să fie strămutate în mai multe locuri: la Târnovo, la Belgrad, la Constantinopol. În anul 1641, moaștele au cunoscut ultima

strămutare, în pământ românesc. Credinciosul domn Vasile Lupu al Moldovei a plătit toate datoriile Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, iar cărmuitorul ei a hotărât să-i ofere domnitorului drept mulțumire moaștele Sfintei Cuvioase

Parascheva. Acestea au fost așezate în Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi din Iași și, după ce au scăpat în mod miraculos dintr-un incendiu, au fost duse în Catedrala Mitropolitană din Iași.

Tot aici se găsesc și astăzi, fiind cinșite de dreptcredincioșii care-i cer Cuvioasei Parascheva să mijlocească pentru ei înaintea Tronului Ceresc.

**Să cinșim cu credință pe Cuvioasa Parascheva, să-i sărutăm cu evlavie sfintele ei moaște, să citim acatistul ei, cântându-i cu toții într-un glas această scurtă rugăciune:
*Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!***